



بررسی ضوابط و مقررات شهرسازی حاکم بر شهر و اراضی شهری در ایران

کاوه نادری*^۱، مسلم حدیدی^۲، بهروز بادکو^۳، فریبرز منصوری میانرود^۴

۱- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری و پژوهشگر جهاد دانشگاهی کرمانشاه

تلفن: email: kavehnaderi@iran.ir

۲- معاون پژوهشی جهاد دانشگاهی کرمانشاه

۳- رئیس جهاد دانشگاهی کرمانشاه

۴- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

چکیده:

جمعیت شهری به مرحله انفجار رسیده است و با سرعت زیادی، خصوصاً در کشورهای کمتر توسعه یافته رو به افزایش است. در سال ۱۸۰۰ میلادی جمعیتی معادل ۲۹ میلیون نفر در شهرها زندگی می کرده اند اما در کمتر از ۲۰۰ سال این جمعیت شهری به ۲۰۸ میلیارد نفر رسیده است. این درحالی است که روز به روز سهم کشورهای کمتر توسعه یافته از این جمعیت شهری بیشتر و بیشتر می شود و جالب تر از آن این که انفجار شهری در این کشورها در کمتر از ۱۰۰ و حتی ۵۰ سال اخیر رخ داده است. این اتفاقات نیازمند تعریفی جدید و روشن در باب شهر و شهرنشینی است که در کشور ما ایران این امر تا حدودی به فراموشی سپرده شده است. قوانین موجود تا حدودی از روشنی مناسب برخوردار نیستند و ابهام در تعبیر و طرح‌های شهری (شهر، محدودهای شهری، طرح‌های مصوب) سبب بسیاری از کج روی‌ها در مدیریت قوانین کشور خصوصاً در شهرهایی دارای جمعیت کمتر و به طبع نظارت کمتر شده است. و هدف از این مقاله جمع آوری تعبیر شهری در متون مختلف شهری و واضح ساختن آنها برای بهبود مدیریت شهری می باشد. روش تحقیق در این مقاله توصیفی-تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات اسنادی-کتابخانه‌ای می باشد. نتیجه این مقاله، اینگونه است که به نظر می‌رسد در بسیاری از قوانین و مقررات شهری دید روشنی وجود ندارد و همین امر موجب بسیاری از کج رویها و در نتیجه پایین آمدن کارائی نهادهای شهری شده است.

واژگان کلیدی: انفجار شهری، ضوابط و مقررات شهرسازی، اراضی شهری، طرح، مدیریت شهری